

nævnte ca. 30) fremhævet som ønskeligt, at Kommunalbestyrelsen erholder Lovhjemmel til efter nærmere fastsatte Regler at oprette en Fond, af hvilken den kan yde Hjælp uden Fattighjælps Virkning i Trangstilfælde, som ikke falder ind under andre Lovbestemmelser, en Udtalelse, der forøvrigt delvis maa betragtes som Svar paa og maa ses i Sammenhæng med Spørgeskemaets Spørgsmaal 1. — Enkeltvis forekommer der Udtalelser om at der tiltrænges et lovhjemlet Tilsyn og Kontrol med de Personer (navnlig ogsaa Børn), der udskrives fra de i Tuberkuloseovens § 2 nævnte Helbredelsesanstalter, idet Virkningen af Behandlingen ofte meget hurtigt gaar tabt, naar de paagældende vender tilbage til Hjemmet; at Staten bør overtage Forsørgelsen af alle Sindssyge, Aandssvage, Blinde, Døvstumme, Epileptikere m. v.; at Staten bør refundere Kommunerne i det mindste Halvdelen af Udgifterne til Alimentanter (om muligt ogsaa Vagabonder o. l.); at ugifte Barnemødre bør kunne idømmes Underholdsbidrag ligesom Barnefædre; at Normalbidraget for Alimentanter bør fastsættes ens for hele Landet; at Bestemmelsen om Refusion fra Forsørgelseskommunen af udlagte Alimentsbidrag bør ændres derhen, at Begæring fra Politikontorer m. fl. om Refusion ikke kan forlanges efterkommet, naar Begæringen fremsættes saa sent, at der ikke kan forlanges Afsoning; at Værgeraadslovens § 55 bør ændres saaledes, at der gives udvidet Adgang til at yde Hjælp for at hindre Børns Fjernelse fra Hjemmet; at det vilde være heldigt, om der i de forskellige sociale Love var en Bestemmelse om, at den Person, der har modtaget offentlig Hjælp, er pligtig at tilbagebetale denne, hvis hans økonomiske Stilling senere bliver en saadan, at han uden Af-savn er i Stand dertil.

Sognekommunerne omtaler i deres Besvarelser i Hovedsagen de samme Forhold, som er berørt af Amterne og By-Kommunerne; dog har Sognekommunerne langt større Antal ført til, at der enkeltvis forekommer Udtalelser, som kun løseligt eller slet ikke har Forbindelse med de i Spørgeskemaet behandlede Emner. De fleste Besvarelser vedrører Spørgsmaalet om Fordelingen af Omkostningerne ved den sociale Lovgivning. Herhen hører — foruden de almindelige Udtalelser, der, fremsat i den ene eller den anden Form, gaar ud paa, at den offentlige Hjælp i højere Grad end nu bør bygges paa Princippet Hjælp til Selvhjælp, og som er omtalt foran — ca. 140 Udtalelser, som gaar ud paa, at den sociale Lovgivning i større Udstrækning, end det nu er Tilfældet, bør sætte Forsikringsprincippet i Stedet for Forsørgelsesprincippet. Næsten alle disse Udtalelser vedrører Aldersforsorgen og er saaledes Udtryk for Ønsket om, at den nuværende Aldersrente-Ordning afløses af en Aldersforsikring. Det kan tilføjes, at de allerfleste af disse Udtalelser er fremsat af Sogneraad i Jylland, særlig Nordjylland (Aalborg og Hjørring Amter). Med Sigte paa Aldersrenteloven, men uden at foreslaa principielle Ændringer i denne, har ca. 15 Sogneraad udtalt sig for en Nedsættelse af den nugældende Aldersgrænse for Opnaaelse af Aldersrente. Nogle foreslaar i al Almindelighed at nedsætte Aldersgrænsen, andre foreslaar 60 eller 62 Aar eller foreslaar at give Kommunalbestyrelsen Ret til i videre Udstrækning end nu at afgøre Spørgsmaalet skønsvis, særlig for svagelige Personer e. l. Spørgsmaalet om Fordelingen af Udgifterne berøres ogsaa paa anden Maade, saaledes af en halv Snes Sogneraad, der anbefaler, at Udgifterne ved Aandssvages og Sindssyges Ophold paa Anstalter udelukkende afholdes af Staten, og af enkelte andre Sogneraad, der gør gældende, at Priserne for Indlæggelse paa Aands-svageanstalter og Sindssygeanstalter er for høje og bør nedsættes automatisk med Pristallet.

Hvad angaar Forholdet mellem de forskellige kommunale Myndigheder, der deltager i Administrationen af den sociale Lovgivning, skal der her erindres om det foran under Spørgsmaalene 4 og 5 Sp. 3617 anførte, at relativt meget faa Sogneraad har anbefalet at ophæve Hjelpekassen som selvstændig Institution. Kun 20 à 25 Sogneraad